

Predmet: Čuška/Qushk (Toplica Miladinović i dr.)

Broj predmeta: K.Po2 48/2010

Glavni pretres: 4.04.2013. godine

Izveštaj: advokat Milomir Matović, punomoćnik oštećenih

Svedok Ćorović Vujadin

Za vreme rata na Kosovu 1999. godine živeo je u Zahaću/Zahaq. U selu su bile samo tri srpske kuće. Meštani Srbi su imali oružje. Bili su u dobrim odnosima sa Albancima, koje su krili po kućama tokom rata. Radio je kao poštar u selu. Od optuženih poznaje samo optuženog Brnovića. Optuženog Brnovića je često viđao u selu i pre 14.05.1999. godine, ali ne zna da kaže precizno kada i gde u selu. Dana 14.05.1999. godine oko 09:00 časova, čuo je pucnjeve iz pravca Peći/Pejĉ. Svi u selu su se uplašili. Ne zna da se tog dana u Čuški/Qushk dogodio zločin. Selo Čuška/Qushk se nalazi na putu za Peć/Pejĉ, posle njegovog sela od kojeg je udaljeno 6-7 kilometara. Seća se da je 14.05.1999. godine video Brnovića, na starom putu, dok je svedok nosio penzije, oko 12:00 časova. Brnović je autom brzo prošao pored njega, na putu prema Peći/Pejĉ. Ne seća se koje je vozilo vozio ovaj optuženi, ali se seća da nije bilo policijsko. Optuženi je često menjao vozila. Brnović je tada nosio plavu maskirnu uniformu, i imao je kačket na glavi. Kasnije tog dana, sa majkom je posmatrao kako Albanci u koloni traktora napuštaju selo. Kolona Albanaca se uputila prema Peći/Pejĉ - niko ih nije pratio. Tada nije video ni čuo da su Albanci ubijani u selu, da su im kuće paljene - za to je čuo kasnije. Kasnije se ta kolona vratila, uveče. Komšija Rashid Gjokaj ga je zamolio da prespava kod njega u kući, jer se plašio za svoj život. Rashid Gjokaj mu je tada rekao da su mu taj dan ubijena dva sina. Tog datuma se posebno seća, jer je nosio penzije, i jer su Albanci napustili selo. Penzije koje je taj dan nosio, ranije je podigao u Peći/Pejĉ, pošto mesna pošta nije radila, ali se ne seća kada je penzije podigao. I posle 14.05.1999. godine nosio je penzije u selu - svima, pa i Albancima. Na Brnovića u selu nikada niko nije imao primedbe. Seća se da su Albanci prvi put napustili selo u martu 1999. godine, ali da ih je baš Brnović ubedio da se vrate svojim kućama.

Svedok Stojanović Miloš

Pred sam početak rata 1999. godine, u martu, postavljen je za komandira policijske stanice u Peći/Pejĉ. Ne seća se konkretnih datuma. Od optuženih poznaje Brnovića, Miladinovića i Korićanina. Po svom položaju bio je ispod Bore Vlahovića. Tokom rata imali su manji broj policajaca. Obezbeđivali su policijske objekte i puteve, a ostale poslove su obavljali koliko su mogli. Isturena odeljenja, u kojem je bio i Brnović u Klinčini, imala su primarni zadatak da obezbede objekte MUP-a. Policajci su u tim isturenim odeljenjima ostajali po nekoliko dana, a imali su po jedno patrolno vozilo plavo-bele boje, i "Ladu Nivu". U samom gradu bilo je pljački i paljenja kuća. Još pre rata bilo je kretanja stanovništva. Sva isturena odeljenja su imala obavezu da, ukoliko primete masovne pokrete ljudi, ove ubede da se vrate u svoja mesta. Sa Brnovićem je održavao kontakt radio-vezom. Brnovićeva obaveza, u situaciji kada se primeti kretanje velikog broja ljudi, bila je da izađe na teren. Nakon toga bi Brnović zvao njega, a on bi mu rekao da odvrati i ubedi ljude, bez primene sile, da se vrate svojim kućama. Povodom ovakve situacije, seća se da je u maju 1999. godine komunicirao sa Brnovićem radio-vezom. Ne seća se da se tada dešavalo nešto posebno, u odnosu na druge takve situacije. Na Brnovića niko nije imao primedbe. Ne seća se da su se zločini događali oko Peći/Pejĉ u to vreme.

Svedok Stojanović Marta

Poznaje optuženog Ranka Momića. On je muž njene bratanice. Za vreme bombardovanja živela je u Kovinu. Ubrzo nakon početka bombardovanja, kod nje u kuću je došla njena bratanica sa sestrom i mužem Rankom Momićem. Dovezli su se crnim automobilom. Optuženi Momić je nosio maskirnu vojnu uniformu i automatsku pušku, i zadržao se kod nje oko nedelju dana. Bratanica, koja je tada bila trudna, i njena sestra bile su kod nje oko mesec dana, nakon čega su se vratile u Peć/Pejë.

Svedok Momić Daliborka

Njen suprug je optuženi Ranko Momić. Početak bombardovanja je dočekala u porodičnoj kući u Peći/Pejë. Tu su bili njen otac, majka, brat, sestra i suprug Ranko. Par dana nakon početka bombardovanja, sa mlađom sestrom je napustila Peć/Pejë. Bila je trudna i otišla je kod tetke u Kovin. Odvezao ih je Ranko, njegovim automobilom "Seat Ibiza", crne boje. Ranko je nosio vojnu uniformu i automatsku pušku, i zadržao se kod njene tetke oko nedelju dana. Ona se u Peć/Pejë vratila 13.06.1999. godine. Poznaje Rašković Zorana. Zajedno su radili u kafiću 1997. godine u Peći/Pejë. Tu je dobio otkaz jer je krao. Njen sadašnji suprug (optuženi Momić) je hteo da bije Zorana Raškovića, jer joj je ovaj govorio da optuženi Momić nije za nju. Nakon završetka rata na Kosovu, otišla je sa suprugom za Pljevlja. Optuženi Momić se tamo zaposlio u policiji. Zna da je trebao da uhapsi Zorana Raškovića i Nebojšu Minića Mrtvog, i da je dobijao ozbiljne pretnje zbog toga. Zna da je njen surpug bio sa Raškovićem u jedinici kod Nebojše Minića Mrtvog, tokom rata na Kosovu.

Svedok Novićević Mirjana

Optuženi Ranko Momić je njen zet - oženio je njenu sestru. U vreme bombardovanja imala je 15 godina. Početak bombardovanja je dočekala u porodičnoj kući u Peći/Pejë. Tu su bili njen otac, majka, brat, sestra i zet Ranko. Par dana nakon početka bombardovanja, sa sestrom, koja je tada bila trudna, otišla je u Kovin kod tetke. Odvezao ih je optuženi Momić, njegovim automobilom "Seat Ibiza", crne boje. Optuženi Momić zadržao se kod njene tetke oko deset dana, nakon čega se vratio u Peć/Pejë.